UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MCXXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

Visual Library

redintegratâ pietate pectus expergefaceret, haustâ nouâ de illo sinu, animi flagrantiâ, neruoque virtutis. Adeò Ignatio MARIANA pietas, etiam inter disciplinas literarum cos erat ad virtutem, ac velut interspiratio studiorum. Cherubini sunt pleni scientiâ. Benè ergò Ignatius MARIAM elegit, in qua à studijs quiesceret, seque recrearet, quam S.Epiphan. *thronum Cherubicum* vocat, in cuius sinu est CHRISTVS, qui dicitur *cithara Cherubinorum*. Ibi fesso à studijs animo reperies in throno cherubico quietem, in cherubinorum citharâ dulcissimum laxamrntum.

t.2.orat. de laudibus S. Mariæ.

29 S. P. Ignatius Aspeitiam appulsus feriâ VI. eam noctem humi egit, ne splendidum lectum sibi è Lovolæa domo missum attingeret. Sequenti die, qui Sabbathi dies erat, in humillimæ DEI Matris honorem eximium humilitatis exercitium in patria inchoauit nullo metu respectuum humanorum, seruauitque deinceps, dum istic moratus est, vt domesticatim stipem cogeret in oculis ciuium, quicquid contra consanguinei niterentur. Humilitas est *virtus filiorum B. V.* sicut sabbatum est *dies filiorum B. Virginis*. imò ipsa humilitas est requies quædam, & sabbatum animarum, tum quia superbi nunquam sunt quieti, tum quia humiles veram requiem habent, iuxta illud CHRISTI: discite à me quia mitis sum, & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris: id est, velut sabbatum quietis.

Sabbatum humilitate colere.

Matth. 11. 29.

ANNO MCXXXVI.

30 Nouembri mense anni 1536. Parisijs Venetias ad Ignatium magnis, & difficillimis per infesta hæreticis loca itineribus pedites contendêre Faber, Xauerius, Laynez, & reliqui Societatis nascentis primogeniti. Hi memores coram qua Virgine se DEO, die Assumptæ Deiparæ authorassent,

vtque publicam fidei Catholicæ tesseram gestarent, quilibet MARIANAM coronam sibi de collo appendit ad pectus, velut Bullam; vt illud patrocinio Virginis tegeretur; & ne Deiparam à mente dilabi sinerent, hanc eius coronam præ oculis gestauêre, peregrinorum asylum; vt denique illo memoriæ adiumento commoniti de illa suauiùs inter se identidem conferrent, pro itineris leuamento; eandemque de coronæ ritu verbis Angelicis salutare non omitterent, illo ad spem & contra obliuionem velut amuleto instructi: denique vt etiam inter hæreticos citra metum sic torquati pro Deiparæ clientibus haberentur, in cuius fidem se toti transcripserant, amore timorem longissimè supergresso: *Injice pedem tuum in compedes illius: & in torques illius collum tuum.* Optimè id fiet si cum aliqua etiam corporis afflictatione coniungatur. Ita tunc è collo Xauerij pendebat corona B. Virginis, corpore illius arctè interea funiculis adstrictò ad dolorem. Sic benè corona MARIANA è globis funiculoque inserto confecta pendet è collo vel cingulo dum vicinus funis cilicinus collum aut lumbos præcinctos tenet, velut captiuos in vinculis DEI Matris: *Ne accedieris in vinculis eius.*

In itinere, se vt clientem B.V gerere.

Eccli. c. 6. v. 25.

Eccli. 6. 26.

31 S. P. Ignatius Aspeithiæ piam illam quæ Catholicum orbem latè obtinuit MARIÆ Deiparæ ter pulsu solenni quotidie salutandæ consuetudinem ijs qui loco præerant persuasit, acritè firmauit: addito etiam meridiano pro ijs qui peccato mortali tenentur, & vespertino pro ijs, qui in expiatorio igne à DEO adhuc exulant animabus æris campani sono: quæ tria magni omninò sunt momenti, nempe DEI Matris, peccatorum à DEI gratia exulum, & animarum purgatorij meminisse, atque nobile sibi

Pias consuetudines in honorẽ B.V. stabilire.

apud

apud DEVM, per DEI Matrem præsidium parare contra lethale peccatum: imò & contra veniale, cuius pœna purgatorium est. Hoc nempe sic orantes agimus quod olim DEO dicebat Dauid: *Vespere, & manè, & meridie narrabo & annuntiabo*. Annuntiamus tunc Virgini salutationem, quam ab Angelo in Annunciatione accepit. Psal. 58. 18.

ANNO MDXXXVII.

32 Exeunte hoc anno S. P. Ignatius in eo quod cum Petro Fabro, & Iacobo Laynez Romam habebat itinere diuinitùs multa didicit. Particulatim id agebat apud DEI Matrem flagrantissimis precibus, vt cùm ipse in familia IESV esse vellet, illa apud Filium sibi conditionem inueniret, adeoque per Matrem eius totus fieret Filij, quicquid posset, quicquid esset: id quod apud illam, & per illam apud Patrem ac Filium, vt efficacitate maiore ageret, sanctissimo CHRISTI corpore quotidie reficiebatur. Non vanas fuisse preces Matris apud æternum Patrem expertus est, quando in vicino Vrbi templo in preces effusus æternum Patrem vidit, qui Ignatium & Socios CHRISTO crucis baiulo, & istic spectabili commendabat, CHRISTO benignè Ignatium intuito, & blandè dicente: *Ego vobis Romæ propitius ero*: & tunc Ignatio IESV nomen altiùs adhuc atque profundiùs impressum hæsit in corde: ita vt IESV, non suam, hanc esse ac dici Societatem voluerit. Sic nos vel hoc nomine reddidit magnæ Matri amabiles, quam S. Ignatius Ep. vocat MARIAM IESV.

Petere ad Iesu familiā per Mariam admitti.

Vide Marracci Antiphites pag. 292.

ANNO MDXXXVIII.

33 Auspicatò id vniuersæ Societati hoc anno euenisse dici potest, quòd Romam appulso Ignatio & socijs, ad proseminandam diuini verbi sementem, cùm alijs alia Vrbica templa, tum Igna-